

valgets Vegne tillade mig at anbefale Indstillingen til Vedtagelse i det høje Ting.

Justitsministeren (Rytter): Hvad angaar de Bemærkninger, som det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) har fremsat med Hensyn til Finsens Lysinstitut, skal jeg straks erklære, at jeg i det væsentlige er enig med det ærede Medlem. Selvfølgelig er det uheldigt, at Pengene betales af en Kasse, medens Ledelsen sker uafhængig heraf. Det er ligeledes uheldigt, at de Beløb, der har været optaget paa Finansloven, har været meget smaa Beløb, medens de store Beløb, Underskuddene, først kommer paa Tillægsbevillingsloven. Situationen er saa faktisk den, at vi faar opgivet, hvor stort Underskuddet er, og saa bliver Rigsdagen nødt til at gaa med til at betale det. Nu maa vi imidlertid huske paa, at det Regnskab, her er Tale om, er Regnskabet for 1920—21, og de Forhold, som det ærede 15de langstingsvalgte Medlem talte om, er i det væsentlige ændret paa Finansloven for 1921—22; og paa Finansloven for 1922—23 har vi endelig optaget et Budget, der er normeret saaledes, at Beløbet skulde kunne overholdes. Jeg haaber derfor, at vi ikke mere skal blive nødt til paa Tillægsbevillingslove at søge et Underskud dækket, der er langt, langt større end den paa Finansloven opførte Bevilling. Endvidere maa vi huske paa, at ogsaa det Forhold, det ærede Medlem omtalte: at Staten ikke har Indseende med Instituttet, er forandret, idet Justitsministeriet har en tilsynsførende derude, nemlig Kontorchef Svendsen i Justitsministeriet, som ikke blot deltager i Opstilling af Budgettet, men ogsaa er med til at kritisere det, naar det kommer til Ministeriet. Jeg tror, vi har opnaaet et forholdsvist godt Resultat, idet Beløbet nu er bragt ned for de følgende Finansaar. Hvorvidt Regnskabet skal optages paa Finansloven, er et saa stort Spørgsmaal, at det er vanskeligt at tage Standpunkt til det nu. Jeg tror, det vilde være uheldigt, om man ligefrem paa Finansloven optog Regnskaberne for de Selskaber, man giver Understøttelser til, men noget andet er, at man straks ved Samlingens Begyndelse oversender til Finansudvalget Regnskabet for Finsens Lysinstitut, eventuelt ogsaa det Budget, som er lagt for det følgende Aar, noget, jeg for Resten allerede har givet Tilsagn om i Folketingets Finansudvalg. Jeg haaber med andre Ord, at vi skal komme bort fra de Ulemper, som det ærede 15de landstingsvalgte Med-

lem har omtalt, og jeg tror, at vi allerede i nogen Grad er kommet bort fra dem.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): I Anledning af de Bemærkninger, som af den ærede Ordfører (Godskesen) blev gjort vedrørende Bygningen af de to Færger „Dan“ og „Danmark“, vil jeg gerne have Lov til at fremsætte nogle Udtalelser. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører oplyste, at Dampfærgeren „Dan“, der er bygget paa Orlogsværftet, og som paa Finansloven 1917—18 er anslaaet til en Pris af 750 000 Kr., er kommet til at koste 3 865 201 Kr. 95 Ø., og at det er en ganske overordentlig stor Overskridelse. Dog maa jeg gøre opmærksom paa, at den Pris, til hvilken den er anslaaet i 1917—18, ikke er de Priser, der var gældende i 1917—18, men Priserne i 1914. Jeg vil endvidere gøre opmærksom paa, at naar denne Færge blev bygget paa Orlogsværftet og blev bygget efter Regning, laa det i — saaledes er det oplyst for mig, og saaledes er det blevet oplyst gennem det Udvalg, der har været nedsat vedrørende dette Forhold —, at man paa det daværende Tidspunkt ikke kunde faa Færgeren bygget paa private Værfter indenfor en passende Tid, fordi Værfterne paa det daværende Tidspunkt var ganske overordentlig stærkt optaget af Bygninger for private. Ligeledes er det oplyst i det Udvalg, der har været nedsat, at naar man ikke traf Aftale mellem Statsbanerne og Orlogsværftet om nogen fast Pris, men lod denne Færge bygge efter Regning, laa det i, at det var vanskeligt at træffe Aftaler om en fast Pris, fordi Priserne for Materialer og Arbejdsløn var ganske overordentlig stærkt varierende, saa at det ikke var til at beregne noget fast Beløb. Da Statsbanerne fik den endelige Regning paa denne Færge, mente vi imidlertid, at den Pris, vi kom til at betale, i Virkeligheden var alt for høj, og vi ønskede derfor Forholdene nærmere undersøgt. Ved Forhandling mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og Marineministeriet enedes man om at nedsætte et Udvalg for at undersøge Forholdene vedrørende Dampfærgeren „Dan“s Bygning. Dette Udvalg kom til at bestaa af følgende: Udpeget af Marineministeriet Kommandør Rechnitzer, der blev Formand for Udvalget, og Direktøren for Orlogsværftets Skibbygning og Maskinvæsen E. Adolph samt Chefen for Orlogsværftets Regnskabsafdeling Schaffalitzky de Muckadell; for